

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201228
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614201228.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov: 1/ H. P., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX, 2/ T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, 3/ Q. W., nar. X.XX.XXXX, bytom X., W. XXXXX/XX, 4/ L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX, 5/ Y. V., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX, právne zastúpených Y.. L. T., advokátom so sídlom v X. nad X., G. XXX/X, proti odporcom: 1/ T. Z., nar. X.X.XXXX, bytom X. XXX, 2/ Y. S., nar. XX.X.XXXX, bytom L., S. XXXX/XX, v konaní o uloženie povinnosti strpieť vecné bremeno, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. septembra 2015, č.k. 3C/29/2014-100, v senáte takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania účastníkov z r u š u j e a v e c v r a c i a čo do tejto časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovatelia sa podaným návrhom domáhali proti pôvodným odporcom v 1/ H. P. a v 2/ Z. R. uloženia povinnosti strpieť bez obmedzenia výkon práva zodpovedajúci vecnému bremenu spočívajúcemu v práve prechodu a prejazdu cez parc. registra "C" č. XX/X v šírke 3 m na pozemok parc. registra "C" č. XX/X a tiež odstránenia oplotenia pozemku parc. registra "C" č. XX/X v časti susediacej s parc. registra "C" č. XX/XX a XX/X v mieste zaťaženom vecným bremenom po oboch stranách pozemku parc. registra "C" č. XX/X a to v dĺžke 3 metre medzi parc. registra "C" č. XX/X a parc. registra "C" č. XX/X a v dĺžke 3 metre medzi parc. registra "C" č. XX/X a parc. registra "C" č. XX/X. Uznesením zo dňa 11.09.2014 súd konanie vo vzťahu k pôvodnému odporcovi 1/ zastavil. Písomným podaním zo dňa 09.12.2014, doručeným súdu dňa 11.12.2014 navrhovatelia vzali návrh na začatie konania späť proti zostávajúcej odporkyňi a navrhli, aby do konania vstúpili ako odporcovia 1/ T. Z., nar. X.X.XXXX a 2/ Y. S., nar. XX.X.XXXX z dôvodu, že došlo k zmene vlastníctva dotknutých pozemkov (odporkyňa tieto odpredala novo navrhovaným odporcom). Uznesením zo dňa 31.12.2014, č.k. 3C/29/2014-85 súd pripustil vstup do konania súčasných odporcov 1/ a 2/. Dňa 04.09.2015 navrhovatelia prostredníctvom právneho zástupcu doručili súdu písomné podanie zo dňa 03.09.2015, v zmysle ktorého vzali svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadali konanie zastaviť a priznať im náhradu trov konania z dôvodu, že odporcovia v priebehu konania splnili svoju povinnosť, na ktorú ich žiadali návrhom zaviazat'. Trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vyčíslili vo výške 492,56 €, ktoré podrobne tiež špecifikovali.

Keďže odporcovia so späťvzatím návrhu a zastavením konania súhlasili, súd prvého stupňa konanie za použ. ust. § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, dôvodiac, že konanie vo veci bolo zastavené.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, ktorou tento rozhodol o náhrade trov účastníkov konania, v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadli navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadali z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnili odvolací dôvod uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. o zrušenie napadnutého rozhodnutia v odvolaní dotknutej časti a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie prípadne o zmenu rozhodnutia v uvedenej časti, a to tak, že náhrada trov konania im bude priznaná v súlade s ich písomnou špecifikáciou, ktorá bola súčasťou písomného podania obsahujúceho dispozitívny úkon späťvzatia návrhu. Namietali správnosť rozhodnutia súdu, ktorý aplikujúc ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, a to z dôvodu, že vzhľadom na skutkové okolnosti, je tu dôvodnosť aplikácie ust. § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p., v zmysle ktorej by odporcovia mali byť zaviazaní nahradiť im vzniknuté trovy v konaní. Poukázali na to, že v priebehu konania došlo zo strany odporcov k splneniu nárokov, ktoré uplatňovali navrhovatelia podaným návrhom, ešte pôvodní odporcovia H. P. a Z. P. po podaní návrhu sprístupnili prístupovú cestu pre navrhovateľov, do pôvodného stavu posunuli oplotenie, obnovili toto v súlade s priebehom hranice medzi pozemkami tak, ako to existovalo do vykonania neoprávnených zásahov zo strany pôvodných odporcov, ktorým konaním v celom rozsahu bolo vyhovené požiadavkám navrhovateľov. Práve v dôsledku neochoty odporcov mimosúdne vec riešiť, boli navrhovatelia nútení podať túto žalobu a až v dôsledku jej podania, teda pod jej ťarchou, došlo k odstráneniu protiprávnych zásahov zo strany odporcov, čím možno povedať, že navrhovatelia v konaní tak boli v podstate úspešní. Na tento prípad dopadá podľa ich názoru práve ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., v zmysle ktorého ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je odporca povinný znášať trovy konania navrhovateľa. Na podporu správnosti svojho právneho názoru poukázali na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 04. júla 2013 sp. zn. IV. ÚS/210/2013-28, tiež na Uznesenie NS SR z 19. júla 2013, sp. zn. 5Sžo/31/2012, Uznesenie NS SR zo dňa 16. marca 2011, sp. zn. Sžf/2/2011. Z obsahu odvolania tiež vyplýva, že im nie je zrejmé, z akého dôvodu súd prvého stupňa takto nepostupoval, čím v podstate namietali v konečnom dôsledku aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia v odvolaní napadnutej časti.

Odporcovia nevyužili svoje zákonné právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné za použitia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v jeho napadnutej časti - ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov účastníkov konania zrušiť a za použitia ods. 2 citovaného ustanovenia, vrátiť súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci, súd prvého stupňa zastavil konanie aplikujúc ust. § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. z dôvodu späťvzatia návrhu za súčasného súhlasu odporcov s týmto dispozitívnym úkonom.

V časti náhrady trov konania aplikujúc ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil na konštatovanie, že nepriznal účastníkom náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Navrhovatelia odvolaním namietali nesprávne právne posúdenie rozhodnutia v tejto časti, ktorou pri rozhodovaní o trovách konania, bolo namieste aplikovať ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p..

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie o náhrade trov konania, ktoré bolo zastavené, nie je obmedzené len na určité konanie, ani na dôvody zastavenia. Platí to pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené. V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existujú však dve výnimky, pričom prvou z nich je, ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, tak je povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.), druhou je, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O. s..p.). Tak je tomu napr.

vtedy, keď po podaní návrhu odporca zaplatí uplatnenú pohľadávku, či si splní inú povinnosť, ktorej sa navrhovateľ návrhom domáha. Až v prípade, ak súd zistí, že nie sú splnené podmienky na aplikáciu vyššie uvedených výnimiek v prípade zastavenia konania, potom platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 O.s.p.). Aplikácie druhej výnimky sa v konaní domáhajú navrhovatelia, tvrdiac že až v priebehu konania (teda po podaní návrhu), odporcovia odstránili vzniknutý protiprávny stav, čoho sa návrhom v tejto veci domáhali navrhovatelia, čo bolo aj dôvodom, pre ktorý svoj návrh vzali späť a následne bolo konanie súdom zastavené.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa predovšetkým odvolací súd zaoberal procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Vada konania vymedzená v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, za ktorú vadu je možné výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, považovať tiež nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

V preskúmvanej veci, z rozhodnutia súdu prvého stupňa nemožno zistiť, akým spôsobom sa tento vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré je potrebné prednostne pri zastavení konania aplikovať ust. § 146 ods. 2 veta prvá, či druhá O.s.p. a na strane druhej, aké úvahy ho viedli primárne k aplikácii ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., napriek tomu, že súčasťou podania navrhovateľov obsahujúceho späťvzatie návrhu, bolo aj uplatnenie si náhrady trov konania spolu s ich špecifikáciou a dôvodmi, pre ktoré pristúpili k uvedenému dispozitívnemu úkonu. Súd prvého stupňa sa obmedzil len na stručné konštatovanie, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené. Akým myšlienkovým postupom a na základe akej úvahy, súd dospel k takémuto záveru, opoznať a teda ani zodpovedajúcim spôsobom preskúmať vecnú správnosť tohto záveru, vzhľadom na extrémnu absenciu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, nemožno.

Pre posúdenie preskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia je relevantná právna úprava uvedená v ust. § 167 ods. 2 O.s.p., vo väzbe na ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., vychádzajúc z ktorej odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia a súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetliteľný, pričom tu niet miesta pre dohady a domnienky. Súd musí dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých, alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné. Nahrádzanie absencie dôvodov prvostupňového rozhodnutia odvolacím súdom je nepripustné, pretože tým by sa účastníkom odňala možnosť argumentovať proti dôvodom v rozhodnutí uvedeným.

S poukazom na uvedené dôvody, odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti za použitia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vrátil tomuto súdu za použitia ods. 2 citovaného ustanovenia na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci, bude vysporiadať sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvrdenými navrhovateľmi, ako dôvodom nimi zvoleného postupu, tiež s námietkami uplatnenými v odvolaní a následne opätovne o náhrade trov konania rozhodnúť z hľadiska vyššie naznačených aspektov, pričom svoje rozhodnutie súd prvého stupňa tiež náležite odôvodní v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vo väzbe na ust. § 167 ods. 2 O.s.p..

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

V novom rozhodnutí, prvostupňový súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .